

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Iurie Diaconu, Elena Cobzac, Anatolie Țurcan,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, declarate în propria cauză penală de către inculpații

Spînu Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Sorocovici Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 20.02.2013 - 29.12.2016;

instanța de apel: 07.02.2017 - 26.04.2017;

instanța de recurs: 15.01.2018 - 13.03.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 29 decembrie 2016, procesul penal în privința inculpatului Igor Spînu de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Inculpatul Igor Spînu a fost recunoscut inovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și de art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor lui Igor Spînu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Inculpatul Victor Sorocovici, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare

pe un termen de 3 ani și de art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, lui Victor Sorocovici i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus admiterea parțială a acțiunilor civile înaintate de către XXXXX și XXXXX cu privire la repararea prejudiciului material, moral, și încasarea cheltuielilor de judecată.

De asemenea, s-a dispus încasarea de la Igor Spînu în beneficiul lui XXXXX și XXXXX a prejudiciului moral în mărime a câte 70 000 lei pentru fiecare.

La fel, s-a dispus încasarea de la Victor Sorocovici în beneficiul lui XXXXX și XXXXX a prejudiciul moral a câte 70 000 lei pentru fiecare.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, Igor Spînu și Victor Sorocovici de comun acord și împreună cu alte persoane, prin participație sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, în perioada lunilor aprilie-august 2005, având scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul angajării la muncă în Austria în calitate de croitoreasă, au recrutat-o pe XXXXX, organizându-i transportarea și adăpostirea în clubul de noapte „Biyax” din or. Levcoșa, Republica Cipru, unde sub pretextul întoarcerii unor datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin confiscarea documentelor personale de identificare, amenințând-o cu aplicarea violenței și totodată aplicând violența fizică, precum și amenințând-o cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei acesteia sau altor persoane, au exploatat-o sexual până la 25 februarie 2006, fiind impusă să presteze servicii sexuale clienților clubului respectiv contra plată.

Tot, Igor Spînu și Victor Sorocovici de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, prin participație sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, în perioada de timp de la 01 septembrie 2005 până la 19 ianuarie 2006, având scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul angajării la muncă în Austria în calitate de croitoreasă, au recrutat-o pe XXXXX, organizându-i transportarea și adăpostirea într-un apartament din or. Dubai, Emiratele Arabe, unde, sub pretextul întoarcerii unor datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin confiscarea documentelor personale de identificare, amenințând-o cu aplicarea violenței și totodată aplicând violența fizică, precum și amenințând-o cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei acesteia sau altor

persoane, au exploatat-o sexual, fiind impusă să presteze servicii sexuale clienților clubului dat contra plată.

Tot, Igor Spînu de comun acord și împreună cu Victor Sorocovici și alte persoane, prin participație sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautori, în perioada lunilor septembrie-octombrie 2006, având scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, sub pretextul angajării la muncă într-un cazinou din Cipru în calitate de dansatoare, au recrutat-o pe XXXXX, organizându-i transportarea și adăpostirea în clubul de noapte „Biyax” din or. Levcoșa, Republica Cipru, unde, sub pretextul întoarcerii unor datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin confiscarea documentelor personale de identificare, amenințând-o cu aplicarea violenței și totodată aplicând violența fizică, precum și amenințând-o cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei acesteia sau altor persoane, au exploatat-o sexual pe parcursul a 6 luni, fiind impusă să presteze servicii sexuale clienților clubului dat contra plată.

Tot, Igor Spînu, în luna iulie 2005, în scopul traficării lui XXXXX peste hotarele Republicii Moldova, în scop de exploatare sexuală comercială, abuzând de poziția de vulnerabilitate a acesteia, ultima fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii și având la întreținere un copil minor, a recrutat-o pe aceasta în vederea prestării serviciilor sexuale contra plata în Turcia, din mijloace financiare proprii i-a achitat cheltuielile legate de deplasarea în Turcia, a transportat-o cu automobilul propriu la aeroportul din Chișinău, de unde a plecat cu avionul în Turcia, apoi în Cipru, unde a fost întâlnită de o persoană de origine turcă, neidentificată, care a amenințat-o cu răfuiala fizică și a forțat-o să se prostitueze, în vederea restituirii cheltuielilor suportate în legătură cu deplasarea ei în Turcia.

Tot, Igor Spînu și Victor Sorocovici, în luna iunie 2004, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, a îndemnat-o pe XXXXX în vederea prestării de către aceasta a serviciilor sexuale contra plată peste hotarele Republicii Moldova, în Turcia, obligându-se ca din mijloacele financiare proprii să-i achite cheltuielile legate de deplasare (procurarea de bilete).

Astfel, la 22 iunie 2004, a procurat pe numele lui XXXXX bilet la avion cu itinerarul Chișinău-Istanbul și prin intermediul aeroportului Internațional Chișinău, ultima a plecat în Istanbul, apoi în orașul Levcom, Turcia, unde o persoană de origine turcă, neidentificată de către organul de urmărire penală, a înlesnit practicarea prostituției de către XXXXX, și anume, îi găsea persoane cărora aceasta le presta servicii sexuale contra plată. Astfel, XXXXX a practicat prostituția timp de 6 luni, veniturile obținute fiind împărțite între persoana de origine turcă, Victor Sorocovici și Igor Spînu.

Ulterior, Igor Spînu și Victor Sorocovici, în luna iunie 2004, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, au îndemnat-o pe XXXXX în vederea prestării de către acestea a serviciilor sexuale contra plata în Dubai, obligându-se ca din mijloace financiare proprii să-i achite cheltuielile legate de deplasare (procurarea de bilete). Astfel, în luna iunie 2004, i-a înlesnit practicarea prostituției prin procurarea biletelor la avion cu itinerarul București-Dubai, unde XXXXX a practicat prostituția timp de un an.

Tot, Victor Sorocovici, în luna noiembrie 2006, în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, a îndemnat-o pe XXXXX în vederea prestării de către aceasta a serviciilor sexuale contra plată peste hotarele Republicii Moldova, în Turcia, obligându-se ca din mijloace financiare proprii să-i achite cheltuielile legate de deplasare (procurarea de bilete) la 4 noiembrie 2006, a procurat pe numele lui XXXXX bilet la avion cu itinerarul Chișinău-Istanbul și prin intermediul aeroportului Internațional Chișinău, ultima a plecat în Istanbul, apoi în Cipru - Turcia, unde XXXXX o persoană de origine turcă, neidentificată de către organul de urmărire penală, i-a înlesnit practicarea prostituției și anume îi găsea persoane, cărora aceasta le presta servicii sexuale contra plată. Astfel, XXXXX a practicat prostituția timp de 6 luni, veniturile obținute fiind împărțite între persoana de origine turcă și Victor Sorocovici.

Conform rechizitoriului Igor Spînu se învinuiește că de comun acord și împreună cu Victor Sorocovici și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, prin participație sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, în perioada lunilor martie - septembrie 2006, având scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, sub pretextul angajării la muncă într-un cazinou din Cipru în calitate de dansatoare, au recrutat-o pe Eudochia Lozinschi, organizându-i transportarea și adăpostirea în clubul de noapte „Crazy Kings”, Republica Cipru, unde, sub pretextul întoarcerii unor datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin confiscarea documentelor personale de identificare, amenințând-o cu aplicarea violenței și totodată aplicând violența fizică, precum și amenințând-o cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei acesteia sau altor persoane, au exploatat-o sexual pe parcursul a 6 luni, fiind impusă să presteze servicii sexuale clienților clubului dat contra plată.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, a declarat apel avocatul Eugenia Barbaroșie în numele inculpatului Igor Spînu prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul Spînu Igor să fie achitat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2), (3) și 220 Cod penal pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

În motivarea cerințelor apelantul a invocat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanță, mai mult, că acuizarea nu a prezentat probe suficiente pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Totodată, avocatul a menționat că, atât învinuirea înaintată cât și sentința de condamnare s-a bazat în principal pe declarațiile părților vătămate, date în cadrul urmăririi penale, precum și declarațiile date în procesul confruntării și în instanța de judecată, care sunt contradictorii.

De asemenea, partea apărării a indicat că, instanța urma să ia în calcul modul în care au fost intentate dosarele penale deduse judecății, or, părțile vătămate nu au scris benevol plângere, altele au semnat și nu cunosc ce au semnat, sau și mai bine au semnat foi curate și le-au dat polițiștilor.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Nicolae Catana în numele inculpatului Victor Sorocovici, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul Victor Sorocovici să fie achitat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (3) lit. a) și 220 alin. (1) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

În argumentarea apelului a invocat că, concluziile instanței de judecată privind vinovăția lui Victor Sorocovici în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (3), lit. a) Cod penal se bazează în exclusivitate pe declarațiile pretinselor părți vătămate, ignorând caracterul dubios a acestor declarații, invocate de partea apărării în cadrul examinării cauzei penale.

Mai mult, în baza demersului înaintat al părții apărării, având ca scop elucidarea tuturor circumstanțelor importante pentru examinarea cauzei date, în vederea stabilirii adevărului, verificării declarațiilor date de părțile vătămate în coraport cu probele real administrate, la materialele cauzei penale au fost prezentate și anexate un șir de acte emise de autoritățile publice locale ale or. Levcoșa, Republica Cipru cu privire la locul de muncă al XXXXX, aflarea legală, periodicitatea intrării și ieșirii acesteia din țară, acte care au fost lăsate fără apreciere.

Totodată, avocatul a menționat că, pe tot parcursul urmăririi penale Victor Sorocovici nu a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunilor incriminate, colaborând cu organul de urmărire penală și procuratură prin darea declarațiilor coerente, fără a prejudicia buna desfășurare a urmăririi penale, fapt ce denotă poziția procesuală clară a persoanei, ce se află sub urmărire penală, fără a admite involuntar careva prejudecăți cu privire la cele comise.

Cu referire la art. 220 alin. (1) Cod penal, apărătorul a indicat că, Victor Sorocovici a fost condamnat pentru înlesnirea prostituției de către XXXXX, în pofida faptului că aceasta nici nu a fost audiată în cadrul examinării cauzei în instanța de fond.

De asemenea, partea apărării a solicitat declararea nulă a tuturor actelor procedurale de învinuire a lui Victor Sorocovici pe episoadele referitor la XXXXX și XXXXX pe motiv că învinuirea adusă lui Victor Sorocovici a fost efectuată cu încălcarea termenilor procedurali, prevăzuți de art. 63 Cod procedură penală, având în vedere faptul că ultimul a fost recunoscut bănuit la 24 decembrie 2007, pe când ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă la 27 februarie 2009, adică peste 14 luni.

La fel, avocatul a susținut că, urmărirea penală în cadrul infracțiunii imputate lui Victor Sorocovici conform art. 220 alin. (1) Cod penal, a fost efectuată de Comisariatul de Poliție Orhei, în conformitate cu art. 257 Cod de procedură penală, care prevede în mod imperativ că urmărirea penală se efectuează în sectorul unde a fost săvârșită infracțiunea sau la ordonanța procurorului, în sectorul unde a fost descoperită infracțiunea ori unde se află bănuitul, învinuitul sau majoritatea martorilor, astfel, competența după materie pentru efectuarea urmăririi penale, reieșind din conținutul normelor procesuale enunțate este atribuită Comisariatului de poliție Orhei, deoarece săvârșirea infracțiunii art. 220 alin. (1) Cod penal, susținută de către partea acuzării, a avut loc în or. Orhei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de către avocatul Nicolae Catana în numele inculpatului Victor Sorocovici ca fiind inadmisibilă, iar cererea de apel declarată de către avocatul Eugenia Barbaroșie în numele inculpatului Igor Spînu a fost respinsă ca fiind nefondată.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a constatat vinovăția inculpaților în cele imputate prin prisma probelor cumulate în respectiva cauză penală.

Cu referire la apelul declarat de apărătorul Nicolae Catana în numele inculpatului Victor Sorocovici instanța de apel a indicat că, avocatul care declară apel împotriva sentinței primei instanțe anexează mandatul, care urmează a fi completat în corespundere cu cerințele expuse în Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și al avocatului stagiar, cu modificările ulterioare. Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, pe recto se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului apel la Curtea de Apel, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului (*pct. 6, subpct. 2*), lit. a), b) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013.

La fel, instanța de apel a menționat că, conform prevederilor art. 68 alin. (5) Cod procedură penală, apărătorul nu este în drept fără consimțământul persoanei a cărei interese le apără să întreprindă acțiunile prevăzute în dispoziția normei prescrise, dacă ele nu sunt expres indicate pe verso mandatului sau, după caz, în procura întocmită la

cererea clientului, în modul stabilit de lege. Respectiv, efectuarea de către apărător a cel puțin unei acțiuni prevăzute la art. 68 alin. (5) Cod procedură penală, va cădea sub sancțiunea nulității, dacă aceasta nu îndeplinește/respectă cerințele menționate mai sus.

În cazurile când se constată că lipsește semnătura inculpatului de pe verso mandatului, din motive de imposibilitate de a o aplica (*aflarea peste hotarele țării, internarea într-o instituție medicală, etc.*) apelantul trebuie să anexeze la apel o cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de către acesta sau, după caz, procura în original.

Astfel, instanța de apel a atestat faptul că, sentința primei instanțe este contestată cu apel de către avocatul Nicolae Catana în numele inculpatului Victor Sorocovici, avocat care nu a participat în cadrul primei instanțe, pe verso mandatului avocatului Nicolae Catana cu seria MA nr. 0890876 din 11 ianuarie 2017, nu este semnătura inculpatului Victor Sorocovici, ultimul este anunțat în căutare, și este semnat de către o altă persoană - Viorel Rusanovschi, însă, la materialele cauzei nu este anexată o cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de acesta prin care să fie materializat acordul inculpatului cu privire la asistența juridică acordată de avocatul Nicolae Catana. Din aceste considerente, instanța de apel a respins ca inadmisibil apelul declarat de către avocatul Nicolae Catana în numele inculpatului Victor Sorocovici, deoarece avocatul nu este împuternicit legal de a reprezenta drepturile și interesele inculpatului.

Cu referire la apelul declarat de apărătorul Eugenia Barbaroșie în numele inculpatului Igor Spînu împotriva sentinței, instanța de apel a indicat că, necătând la faptul că, inculpatul Spînu Igor vina în cele imputate nu și-a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale incriminate ultimului a fost dovedită prin următoarele mijloace de probă:

- *declarațiile părților vătămate XXXXX (f.d. 87-94, vol. II), XXXXX (f.d. 78-84, vol. II), XXXXX (f.d. 126-129, vol. II), XXXXX (f.d. 183-185, vol. II), XXXXX (f.d. 133, vol. II), Cristina Caranfil (f.d. 155-156, vol. II);*

- *declarațiile martorilor Olga Ursu (f.d. 105, vol. II), Ion Ursu (f.d. 207, vol. II), Vera Rogoja (f.d. 106-107, vol. II), Iurie Macari (f.d. 241-242, vol. II), Natalia Josanu (f.d. 175, vol. II);*

- *copia pașaportului părții vătămate XXXXX (f.d. 12-14, vol. I);*

- *copia pașaportului părții vătămate XXXXX (f.d. 48, vol. I);*

- *răspunsul eliberat de Centrul Național de Transfuzie a Sângelui care confirmă că la 22 august 2005, XXXXX a efectuat examinări de laborator (f.d. 141-145, vol. I);*

- *răspunsul eliberat de Centrul Național de Transfuzie a Sângelui care confirmă că la 31 octombrie 2006, XXXXX a efectuat examinări de laborator (f.d. 14, vol. I);*

- *procesul-verbal de confruntare între partea vătămată XXXXX și învinuitul Igor Spînu (f.d. 170-172, vol. II);*

- procesul - verbal de confruntare între partea vătămată XXXXX și bănuitul Victor Sorocovici (f.d. 40, vol. II);
- procesul-verbal de percheziție la domiciliul învinuitului Igor Spînu în cadrul căreia au fost descoperite și ridicate doua agende în care sunt înscrise numere de telefoane și două fotografii în culori, fiind pozată partea vătămată XXXXX (f.d. 132-133, vol. I);
- răspunsul eliberat de Banca „FinComBank” filiala nr. 5 Orhei din 21 ianuarie 2008, ce confirmă primirea mijloacelor bănești prin sistemul de transferuri internaționale „Western Union” a cet. Victor Sorocovici a sumei de 1 500 dolari (SUA) - (Turcia), sumă primită pentru XXXXX (f.d. 153-208, vol. I);
- răspunsul BC „Moldova Agroindbank” filiala Orhei din 21 ianuarie 2008, care confirmă primirea mijloacelor bănești prin sistemul de transferuri internaționale „Western Union” de către Victor Sorocovici și Igor Spînu din Turcia (f.d. 151, vol. I);
- răspunsul BC „Energbank” din 03 decembrie 2007, ce confirmă primirea mijloacelor bănești prin sistemul de transferuri internaționale „Western Union” de către Victor Sorocovici (f.d. 212, vol. I);
- răspunsul Băncii de Economii, filiala nr. 36 Orhei din 14 decembrie 2007, ce confirmă primirea mijloacelor bănești prin sistemul de transferuri internaționale „Western Union” de către Victor Sorocovici din Turcia (f.d. 2-14, vol. I);
- răspunsul BC „Moldova Agroindbank” filiala Orhei din 28 noiembrie 2007, care confirmă primirea mijloacelor bănești prin sistemul de transferuri internațional „Western Union” de către Victor Sorocovici și Igor Spînu din Turcia (f.d. 220, vol. I);
- răspunsul companiei aeriene „Turchish — Airlines ” din 28 noiembrie 2007, care confirmă că biletul de zbor pentru pasagera XXXXX a fost rezervat și achitat în Cipru (f.d. 233, vol. I);
- informația Direcției informații și evidenței operative din 25 decembrie 2007 privitor la traversarea frontierei de stat de către Igor Spînu și XXXXX (f.d. 5-8, vol. II);
- decizia Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2008, prin care a fost achitată XXXXX pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 Cod penal (f.d. 151-152, vol. II);
- decizia Judecătoriei Orhei din 11 martie 2008, prin care Igor Spînu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției administrative prevăzute de art. 47³ Cod contravențional (f.d. 153, vol. II);
- certificatul medical de constatarea a decesului cet. Natalia Levițchi (f.d. 159, vol. III);
- procesul-verbal de ridicare a CD-ului cu înregistrarea discuției între XXXXX și Victor Sorocovici (f.d. 187, vol. III);
- proces-verbal de examinare a obiectului de reproducere a înregistrării discuției între XXXXX și i Victor Sorocovici (f.d. 188, vol. III);
- informația eliberată de Serviciul grăniceri privind traversarea frontierei lui Igor Spînu (f.d. 153, vol. II)

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată XXXXX și învinuitul Spînu Igor (f.d. 146, vol. III);

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată XXXXX și martorul Elena Guja (f.d. 148, vol. III);

- proces-verbal de percheziție la domiciliul învinuitului Igor Spînu în cadrul căreia au fost descoperite și ridicate 2 certificate de înmatriculare a automobilului „Audi-100” cu n/î XXXXX, un micro CD de culoare albastră „Panasonic 512MB”, o cartelă SIM „SIM BLO.UMC”, o fotografie color 10x15 și numărul nr. 18(8550) de vineri 1 mai 2009 a ziarului „Plaiul Orheian”, ridicate de la Spînu Igor (f.d. 44, vol. III).

Instanța de apel a indicat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Spînu Igor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal - trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea prin înșelăciune a unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin amenințarea cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscarea documentelor în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, prin amenințarea cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită asupra a două sau mai multe persoane, de un grup criminal organizat, art. 220 alin. (1) Cod penal - proxenetism, adică îndemnul, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal - traficul de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziția de vulnerabilitate, comisă de mai multe persoane.

Totodată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond pe parcursul examinării cauzei penale corect a aplicat normele legislației procesual-penale ce se referă la examinarea multilaterală, obiectivă și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, cu verificarea împrejurărilor de fapt și constatarea aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că, vinovăția inculpatului Igor Spînu pe capetele de acuzație în baza art. art. 220 alin. (1), 165 alin. (2), lit. d), 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, și-a găsit confirmare prin probele administrate, ce au servit obiect de cercetare în instanța de fond fiind suplimentar verificate în instanța de apel, iar

nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul a fost apreciată ca fiind o metodă de apărare în vederea evitării răspunderii penale.

Astfel, analizând argumentele invocate de avocatul Eugenia Barbaroșie în numele inculpatului Igor Spînu în cererea de apel, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, or, acestea nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și se combat în totalitate de probele administrate de acuzatorul de stat.

Argumentele avocatului Eugenia Barbaroșie referitor la faptul că partea vătămată XXXXX a declarat în Curtea de Apel că a depus plângerea, deoarece i-a zis XXXXX, dar nu a scris-o ea personal, doar a semnat fără a citi, iar față de Igor Spînu nu are careva pretenții, deoarece toate discuțiile au fost purtate doar cu Victor Sorocovici, nu pot fi reținute ca fiind plauzibile, or, declarațiile părții vătămate XXXXX au fost reținute ca fiind veridice în coroborare cu alte probe administrate de acuzatorul de stat.

Pe episodul de traficare a părților vătămate XXXXX și XXXXX, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului Igor Spînu și-a găsit pe deplin confirmare, și anume prin declarațiile părții vătămate XXXXX.

Prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos. În speță, din declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX rezultă că, inculpatul Igor Spînu de comun acord cu Victor Sorocovici, urmărind scopul realizării în continuare a intențiilor infracționale privind exploatarea sexuală a părților vătămate XXXXX și XXXXX, prin înșelăciune, a transportat victimele peste frontiera de stat a Republicii Moldova.

Așadar, declarațiile părților vătămate nu sunt contradictorii, au fost consecutive și se apreciază ca fiind veridice și obiective și care coroborează inclusiv cu copiile din pașaportul părții vătămate XXXXX și extrasele din baza de date despre trecerea frontierei de stat, care confirmă plecarea acesteia în Ucraina și apoi în Cipru, răspunsul de la Banca „FinComBank” SA nr. 3829 din 02 noiembrie 2009, prin care se stabilește că Victor Sorocovici la 20 iunie 2005, a primit un transfer în sumă de 300 dolari SUA din Cipru, or. Levcoșa de la Rodica Buruiană și ulterior la 19 septembrie 2006, adică imediat după ce a fost traficată partea vătămată XXXXX a primit un transfer în sumă de 2 500 dolari SUA din Cipru de la Ion Mutu, copia chitanței prezentate de Banca „FinComBank” SA prin care se confirmă.

La fel, instanța de apel a indicat că, declarațiile părții vătămate XXXXX coroborează cu extrasele din baza de date despre trecerea frontierei de stat a lui XXXXX, care confirmă plecarea sa în România și apoi în Cipru, răspunsul de la Banca „FinComBank” SA nr. 3829 din 02.11.2009, prin care se confirmă că Victor Sorocovici la 07 decembrie 2005, a primit un transfer în sumă de 300 dolari SUA din Emiratele Arabe, Dubai de la Ion Pavel, despre care a indicat partea vătămată că a fost obligată să fie

exploatarea sexuală și prin răspunsul nr. 30005/17 din 21 ianuarie 2008 a BC „MoldovaAgroindbank” SA care confirmă primirea de către Spînu Igor a transferului.

Cu referire la argumentele avocatului Eugenia Barbaroșie precum că părțile vătămate XXXXX și XXXXX au dat declarații contradictorii și plângerile nu au fost scrise benevol de către ele nu pot fi reținute ca fiind întemeiate, or, declarațiile părților vătămate s-au reținut ca fiind veridice și obiective și care au fost apreciate în coraport cu materialele administrate la cauza penală.

La fel, instanța de apel nu a respins alegațiile apărării precum că, părțile vătămate nu ar fi scris benevol plângerile, or, acest fapt nu a fost confirmat prin careva probe pertinente și concludente, mai mult, părțile vătămate prin declarațiile date în cadrul cercetării judecătorești au confirmat în totalitate cele indicate în plângere.

Instanța de apel a indicat că, vina inculpatului Igor Spînu a fost pe deplin dovedită referitor la episodul părții vătămate XXXXX, în acest sens fiind reținute ca pertinente și concludente declarațiile părții vătămate XXXXX care a indicat că până la Aeroportul din Odessa a transportat-o Spînu Igor, căruia nu i-a achitat nimic, deoarece Victor Sorocovici i-a spus că el se va clarifica cu Igor Spînu, iar ultimul i-a spus că vine de la Victor Sorocovici să o transporte la Aeroport.

Așadar, transportarea părții vătămate XXXXX a fost asigurată de inculpatul Igor Spînu, care a acționat de comun acord cu Victor Sorocovici, în scopul realizării în continuare a intențiilor infracționale privind exploatarea sexuală a lui XXXXX. Acest fapt rezultă că și din declarațiile părții vătămate care a menționat că, Victor Sorocovici i-a spus că Igor Spînu o va transporta la aeroport și nu trebuie să achite bani acestuia, deoarece el se va clarifica cu Spînu Igor, iar dimineața când a venit să o transporte Spînu Igor i-a zis că vine de la Sorocovici Victor.

Cu referire la argumentele avocatului Eugenia Barbaroșie precum că, partea vătămată XXXXX a indicat că nu are pretenții față de Igor Spînu, deoarece el doar a dus-o cu taxiul, instanța de apel le-a apreciat critic, or, faptul că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat nu-l absolvă în nici un fel de răspundere penală pentru faptele infracționale comise, iar aluzia avocatului precum că, Igor Spînu doar a prestat servicii de taxi, la fel nu poate fi reținută de către instanța de apel, deoarece inculpatul de comun acord cu Victor Sorocovici a realizat una din modalitățile normative ale laturii obiective de trafic de ființe umane și anume „transportarea victimei” și care a fost analizată supra.

În ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului Igor Spînu pe episodul părții vătămate XXXXX, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile ultimei care a indicat că, Igor Spînu i-a propus de lucru peste hotare în calitate de chelneriță, cu un salariu de 3000 dolari. El a ajutat-o cu perfectarea actelor, obținerea pașaportului și a vizei. Cu ajutorul lui a plecat la spital să dea analize de sânge

și tot cu el a făcut poze în lenjerie intimă pentru a fi transmise angajatorului. Când a plecat în Turcia, Igor Spînu a transportat-o la aeroportul din Chișinău și ajunsă la destinație un bărbat i-a luat pașaportul și a transportat-o la spital, unde împreună cu alte fete a dat repetat analizele de sânge. Intrând în discuție cu fetele a aflat că urmează să presteze relații sexuale indiferent de voința sa și că una din fete prin intermediul lui Igor Spînu a ajuns să lucreze acolo. Declarațiile părții vătămate, XXXXX coroborează cu declarațiile martorului Vera Rogoja care a relatat că, de la XXXXX a aflat că prin intermediul lui Igor Spînu, aceasta a plecat peste hotare unde a fost obligată să presteze relații sexuale. Pe Igor Spînu l-a cunoscut după ce s-a întors Olga de peste hotare, când ultima a dat declarații la poliție și s-au întâlnit cu Igor Spînu, care a încercat să o convingă pe XXXXX să nu dea declarații împotriva sa în schimbul unor mijloace financiare.

Tot în acest context, instanța de apel a menționat că, declarațiile părții vătămate XXXXX coroborează și cu declarațiile martorului Iurie Macari care a relatat că de la XXXXX a aflat că, Igor Spînu i-a organizat plecarea peste hotare unde a fost forțată să presteze raporturi sexuale, iar ulterior inculpatul Igor Spînu a amenințat-o cu moartea dacă va depune declarații împotriva sa.

Din cumulul probelor administrate de către procuror și care au fost apreciate supra, instanța de apel a reținut că, inculpatul Igor Spînu a recrutat partea vătămată XXXXX, care fiind într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, deoarece nu era angajată în câmpul muncii, avea un copil minor la întreținere și ducea o viață în lipsă gravă de resurse financiare, a profitat de starea de vulnerabilitate a acesteia și i-a propus să activeze peste hotarele țării în calitate de chelneriță, i-a achitat cheltuielile legate de deplasare în Turcia, transportând-o cu automobilul propriu la aeroport, în scopul prestării serviciilor sexuale forțate contra plată în Turcia, acțiuni care au fost realizate prin amenințarea cu răfuială fizică.

Cu referire la argumentele apărării precum că, partea vătămată XXXXX a avut scopul de a-l învinui pentru a obține mijloace financiare de la inculpatul Igor Spînu, instanța de apel le consideră nefondate și care sunt combătute prin probele administrate de către procuror, și anume declarațiile martorului Vera Rogoja din care rezultă că Igor Spînu a fost cel care a invitat-o pe XXXXX la cafenea ca să-i propună bani ca ultima să nu depună declarații împotriva sa, ceea ce se confirmă și prin declarațiile martorului Macari Iurie.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Viorica Scut-Cușnir precum că, pe numele lui Igor Spînu a transferat periodic sume bănești din mai multe țări, deoarece cu ajutorul lui a procurat apartamentul și tot Igor Spînu i-a gestionat alte bunuri, or, la materialele cauzei penale nu a fost anexat nici un act prin care să se materializeze împuternicirile acordate lui Igor Spînu pentru procurarea imobilului, iar

afirmațiile martorului precum că, stăpânii la care lucra, transferau lui Igor Spînu sumele bănești au un caracter declarativ și care vin în contradicție cu materialele cauzei penale.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului XXXXX care a declarat că, fiica ei îi transfera bani lui Igor Spînu pentru întreținerea acesteia, deoarece ea nu dispunea de buletin, deoarece transferurile nu au fost efectuate din numele fiicei ei, XXXXXX.

Cu referire la declarațiile martorilor Mihail Magalu și Efim Curchi care au indicat că, Spînu Igor a activat în calitate de taximetrist, acordând servicii de transport, instanța de apel consideră că, aceste declarații nu au relevanță în speță, cu referire la episoadele cu părțile vătămate XXXXX , XXXXX , XXXXX , XXXXX , XXXXX .

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Eugenia Barbaroșie precum că, în speță din cumulul de probe administrate la cauza penală nu a fost stabilit faptul că Igor Spînu și Victor Sorocovici au constituit un grup criminal organizat, deoarece agravanta prevăzută la lit. a) alin. (3) art. 165 Cod penal „*săvârșite de un grup criminal organizat*” și-a găsit deplină confirmare în cadrul cercetării judecătorești, în acest sens fiind constatat faptul că, Igor Spînu și Victor Sorocovici s-au organizat în prealabil pentru a trafica persoane, fiind prezente trăsăturile caracteristice grupului criminal prin stabilitatea, legătură strânsă între membrii grupului și distribuirea rolurilor între participanți.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, inculpatul Victor Sorocovici avea rolul de a recruta potențialele victime, iar inculpatul Igor Spînu de a transporta victimele, iar ceilalți membri aveau rolul de a impune și de a adăposti persoanele pentru exploatare sexuală comercială, cu intenția comună de traficare a persoanelor în scop de exploatare sexuală. În susținerea acestor fapte, instanța de apel a reținut transferurile bănești pe numele inculpatului Victor Sorocovici din partea persoanelor din Turcia, pe perioada anilor 2004-2006 în dolari SUA, confirmă suplimentar legăturile formate între inculpații Victor Sorocovici, Igor Spînu și ceilalți membri ai grupului criminal. Din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul Igor Spînu împreună cu Victor Sorocovici au creat o schemă de traficare în realizarea activității infracționale cu scopul exploatării sexuale a persoanelor, în care acțiunea adiacentă a laturii obiective a fost realizată prin confiscarea documentelor personale de identitate, amenințarea cu aplicarea violenței și aplicarea violenței fizice, precum și amenințarea cu divulgarea informațiilor confidențiale familiilor victimelor sau altor persoane.

Cu referire la versiunea inculpatului Igor Spînu precum că, acesta doar a prestat servicii de taxi și doar a asigurat transportul părților vătămate nu poate fi reținută ca fiind pertinentă, deoarece din declarațiile părților vătămate s-a constatat că, acesta a fost trimis de către Victor Sorocovici pentru a deplasa părțile vătămate la punctele de

destinație, acestea nu au achitat careva mijloace bănești pentru serviciile acordate, menționând că Victor Sorocovici le-a comunicat că ultimul se va achita cu Igor Spînu, iar pe timpul deplasării, Igor Spînu comunica de mai multe ori cu Victor Sorocovici.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpatului Igor Spînu precum că, nu cunoștea unde pleacă părțile vătămate și cu ce scop, deoarece din probele administrate de acuzatorul de stat s-a stabilit că, inculpatul Igor Spînu a acționat într-un grup criminal organizat, acesta având rolul de a transporta părțile vătămate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Victor Sorocovici în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, inculpatul susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond și lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, astfel, condamnarea acestuia se bazează doar pe presupuneri.

Mai mult, recurentul solicită declararea nulității actelor procedurale de învinuire pe episoadele referitoare la XXXXX și XXXXX, deoarece învinuirea adusă a fost efectuată cu încălcarea termenilor procedurali și anume peste 14 luni de când a fost recunoscut în calitate de bănuț.

Totodată, recurentul menționează că, acțiunile de urmărire penală au avut loc cu încălcarea competenței după materie.

Inculpatul, susține că, instanța de apel eronat a respins apelul declarat de către avocatul acestuia, Nicolae Catana, încălcându-i astfel accesul liber la justiție și anume dreptul la apărare.

5.1. Inculpatul Igor Spînu declară recurs ordinar prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de cele imputate pe motiv de lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor în criminare sau să dispună încetarea procesului penal din motivul erorilor de procedură admise de către organul de urmărire penală.

În motivarea recursului, inculpatul menționează că, instanța de apel doar a preluat acuzațiile procurorului, fără a da o apreciere probelor apărării, respingându-le formal.

Recurentul susține că, instanța de apel a luat în calcul la condamnarea sa declarații contradictorii și care nu confirmă vinovăția acestuia.

Inculpatul menționează că, nu a fost demonstrat nemijlocit existența grupului criminal și delimitat care infracțiune a fost comisă de un grup criminal și care de două și mai multe persoane prin complicitate.

Un alt argument înaintat de către inculpatul Igor Spînu este faptul că, instanța de apel a luat în calcul la stabilirea vinovăției inculpatului doar probele acuzării, fragmentându-le și rupându-le din context, astfel, a omis decizia Colegiul penal al

Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2012, care a indicat că, instanța de apel adoptând soluția de achitare a acestuia pe episoadele privind părțile vătămate XXXXX , XXXXX a pus la baza acesteia declarații fragmentare, rupte din context.

De asemenea, inculpatul indică că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că învinuirea adusă a fost efectuată cu încălcarea termenilor procedurali și anume peste mai mult de un an de când a fost recunoscut în calitate de bănuțit.

La fel că și inculpatul Victor Sorocovici, recurentul menționează că, acțiunile de urmărire penală au avut loc cu încălcarea competenței după materie.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către inculpați, solicitând respingerea acestora, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurenți, deoarece reaprecierea probelor, nu se regăsește ca temei pentru recurs ordinar în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează asupra admiterii acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, invocând în acest context următoarele.

Sub acest aspect se reține că instanța de apel a comis următoarea eroare de drept. Potrivit art. 6. parag. 3. lit. c) din CEDO, orice acuzat are, în special, dreptul să fie asistat de un apărător ales de el.

În corespundere cu art. 66 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare. Instanța de judecată îi asigură inculpatului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege. Inculpatul, are dreptul din momentul punerii sub învinuire, să aibă asistența unui apărător ales de el.

Conform art. 70 alin. (7) pct. 3) Cod de procedură penală, pentru confirmarea calității și împuternicirilor sale, apărătorul prezintă instanței mandatul biroului de avocați, iar conform alin. (8) al aceluiași articol stipulează că, persoana care pretinde să participe în cauza dată în calitate de apărător, dar nu prezintă documentele ce îi confirmă calitatea și împuternicirile de apărător nu este admisă să participe la desfășurarea procesului penal în calitate respectivă, fapt asupra căruia se adoptă o hotărâre motivată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit susține că, instanța de apel a încălcat prevederile menționate mai sus, or, din materialele dosarului se constată că, instanța de apel nu a adoptat o hotărâre motivată prin care avocatul Nicolae Catana să nu fie admis să participe la desfășurarea procesului, deoarece mandatul prezentat de către acesta nu a fost semnat de către inculpat al cărui interese le apăra, pe verso și nu a anexat nici o cerere scrisă de către ultimul și semnată prin care să certifice faptul că, avocatul este împuternicit legal de a reprezenta drepturile și interesele inculpatului.

Mai mult, este neclară poziția instanței de apel care pe tot parcursul procesului penal a acceptat ca apărătorul Nicolae Catana să participe activ la examinarea cauzei, iar în decizia pronunțată respinge cererea de apel ca fiind inadmisibilă, or, instanța de apel urma să îl înlăture de la examinarea cauzei și să-i ofere inculpatului asistență juridică garantată de stat prin desemnarea un avocat din oficiu.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a încălcat inculpatului Victor Sorocovici dreptul la apărare stipulat la art. 6 parag. 3 lit. c) CEDO, astfel, Curtea de la Strasbourg a menționat că, art. 6 parag. 3 lit. c) nu obligă autoritățile naționale judiciare să intervină în raporturile dintre acuzatul client și avocatul său decât atunci când carențele apărării din oficiu sunt evidente, iar ca regulă generală, actele sau deciziile avocatului unui acuzat nu pot conduce la angajarea răspunderii statului decât în circumstanțe excepționalele, pentru că, desemnarea unui avocat nu este de natură să asigure acuzatului, prin ea însăși, o asistență juridică efectivă, chiar dacă modul cum este condusă apărarea rămâne atributul celui interesat și al apărătorului său.

În susținerea celor menționate mai sus, Colegiul penal lărgit face trimitere la jurisprudența Curții de la Strasbourg, cauza Daud v. Portugalia (cererea nr. 22600/93) în care a fost constatată încălcarea art. 6 § 3, paragraful 38, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat faptul că, drepturile garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale trebuie să fie concrete și

efective, iar nu drepturi teoretice și iluzorii, astfel că, autorităților naționale li se cere să intervină dacă nu s-a asigurat în mod evident dreptul de reprezentare prin avocat sau dacă au luat cunoștință de lipsa de apărare în alt mod.

Colegiul penal lărgit reține că, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului conturează extrem de elocvent dimensiunile reale ale dreptului la apărare și obligațiile organelor judiciare în asigurarea unei efective realizări a acestui drept, așa încât, instanța de judecată are obligația să înlătore orice manifestare de superficialitate și formalism în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare.

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că, instanța de apel nu a judecat apelul declarat în condițiile legii, deoarece a judecat cauza cu participarea apărătorului ales, dar a respins cererea de apel a acestuia ca fiind inadmisibilă, deoarece mandatul acestuia nu corespunde rigorilor expuse în Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, astfel, rezultă că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor de pe rol, casării totale a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să se expună asupra termenilor procedurali în care inculpații au avut calitatea de bănuți conform art. 63 Cod de procedură penală și asupra faptului că a respins demersurile apărării de a audia partea vătămată fără a-și motiva soluția, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Rezumând cele menționate, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursurile ordinare, declarate de către inculpații *Spînu Igor și Sorocovici Victor*, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie

2017, în cauza penală în privința inculpaților, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac, pronunțată integral la *12 aprilie 2018*.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Elena Cobzac

Anatolie Țurcan